

ΠΑΒ	529
26/11/2015	

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Θέμα: «Παράνομος από ανάγκη...»

Παρακαλούμε για την επαλήθευση ή τη διάψευσή σας και τον σχετικό σχολιασμό σας επί της πληροφορίας περί του ότι, εξ' αιτίας των δεσμευμένων λογαριασμών των επιχειρήσεων λόγω οφειλών στην Εφορία ή στα Ασφαλιστικά Ταμεία οι επιχειρηματίες οδηγούνται στην παρανομία και στη μαύρη οικονομία μη έχοντας άλλη διέξοδο για να επιβιώσουν οι ίδιοι και οι επιχειρήσεις τους. Το προηγούμενο αίτημα έθεσε ενώπιόν μας ο κ. Σαραντίδης Ευάγγελος (ΑΔΤ: Ν123440, δ/νση: Πέλοπος 6, Π. Φάληρο 17564), ζητώντας να του μεταφέρουμε την σχετική αρμόδια τοποθέτηση της πολιτικής ηγεσίας, αφού έλαβε σχετική πληροφόρηση από το επισυναπτόμενο δημοσίευμα της εφημερίδας «F&M VOICE», της 29/10/2015.

Ο αναφέρων βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

e-mail:

Επιχειρήσεις ■

■ Γράφει ο
**ΓΙΩΡΓΟΣ
ΦΛΩΡΑΣ**
Μέλος του
Δ.Σ. του
Επαγγελματικού
Επιμελητηρίου
Αθηνών
george.floras@
floras.gr

ΟΙ ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΣΕ «ΜΑΥΡΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ»

Παράνομος από ανάγκη... όχι από επιλογή

Ένα εξαιρετικά σημαντικό πρόβλημα αντιμετωπίζουν σήμερα δεκάδες χιλιάδες επιχειρήσεις. Ένα πρόβλημα που χρήζει άμεσης λύσης προς όφελος της λειτουργίας της οικονομίας μας.

Αφορά τις επιχειρήσεις που ο λογαριασμός τραπεζής που διαθέτουν είναι δεσμευμένος, λόγω οφειλών στην Εφορία ή στα Ασφαλιστικά Ταμεία. Αφορά δε, κυρίως επιχειρήσεις με σημαντικά χρέη, που αδυνατούν να τα εντάξουν στις ρυθμίσεις, όπως σε αυτήν των τριών δόσεων.

Περίπτωσης - Παραδείγματα

Περίπτωση 1: Μία επιχείρηση οφείλει στην εφορία το ποσό των 15.000 ευρώ και δεν βρίσκεται σε ρύθμιση.

Περίπτωση 2: Μία επιχείρηση οφείλει στην εφορία το ποσό των 15.000 ευρώ και βρίσκεται σε ρύθμιση, π.χ. σε 100 δόσεις. Ας υποθέσουμε ότι στην Περίπτωση 2 η επιχείρηση μπαίνει σε ρύθμιση. Για να αποδεσμευτεί ο λογαριασμός τραπεζής χρειάζεται η σύμφωνη γνώμη του προϊστάμενου της εφορίας στην οποία ανήκει η επιχείρηση. Τα παράπονα επιχειρηματιών καθιστούν δεδομένο ότι η σύμφωνη γνώμη, σε πάρα πολλές περιπτώσεις, δεν δίνεται, οπότε παρά τη ρύθμιση, ο λογαριασμός τραπεζής παραμένει δεσμευμένος.

Τι κάνει στην περίπτωση αυτή η επιχείρηση; Αποφεύγει τη χρήση του τραπεζικού λογαριασμού, να επιδιώκει συναλλαγές μετρητών (οπότε δεν δέχεται, π.χ., τραπεζικές κάρτες για συναλλα-

► Πως ο έντιμος επιχειρηματίας ωθείται σε συναλλαγές μετρητοίς ή ακόμη και... μαύρες προκειμένου να ζήσει την οικογένειά του με αποτέλεσμα και το κράτος να υφίσταται τεράστιες απώλειες από φόρους και ΦΠΑ

γής) ή, ακόμη χειρότερα, συναλλάσσεται «μαύρα», αυξάνοντας την παραοικονομία και στις δύο περιπτώσεις.

Στην περίπτωση αποφυγής αποδοχής πληρωμών με πιστωτική κάρτα, δυσχεραίνεται και ο καταναλωτής στην περίοδο των capital controls. Το γεγονός ότι κατέστη ποινικό αδίκημα η μη αποδοχή πιστωτικής κάρτας είναι άνευ ουσίας για την επιχείρηση, που γνωρίζει ότι θα της δεσμευθεί όλο το ποσό από αυτόν που έχει δε-

Ανάγκη άμεσων ρύθισης

Θα πούνε κάποιοι που δεν έχουν σχέση με την επιχειρηματική πραγματικότητα πως «Εάν δεν μπορείς να πληρώσεις τις υποχρεώσεις σου, κλείσε την επιχείρησή σου». Το έχουν πει άλλωστε κι επίσημοι φορείς επανειλημμένως. Σας διαβεβαιώνω ότι αν υπήρχε σύγχρονο Πτωχευτικό Δίκαιο και Δεύτερη Ευκαιρία στους εντιμους πτωχεύσαντες, η πλειονότητα των απελπισμένων επιχειρηματιών θα είχε επιλέξει τη λύση της πτώχευσης.

Σε μία χώρα, όμως, που έχει

σμεύσει τον λογαριασμό τραπεζής. Και στις δύο περιπτώσεις τα αποτελέσματα είναι κοινά με την προηγούμενη.

το 1/3 των πτωχεύσεων του Λουξεμβούργου επτάως, που μία πτώχευση διαρκεί 10 χρόνια, που δεν υπάρχει η έννοια «Δεύτερη Ευκαιρία στους Εντιμους Πτωχεύσαντες», ούτε καν στο λεξιλόγιο των επίσημων αρχών, η επιλογή της πτώχευσης αποτελεί καταδίκη σε ισόβια!

Μπούμερανγκ

Αν και το να καταδικαστεί σε ισόβια είναι ευκολότερο διαχείριση, αφού και φραγτό και στέγη έχει και, μάλιστα, μπορείς να αποφυλακιστείς σύντομα και να γυρίσεις ωραίως στην κοινωνία. Αν όμως πτωχεύσεις σήμερα, είσαι καταδικασμένος για πάντα.

Η «μαύρη οικονομία» αυξάνεται κατακόρυφα, διότι ο επιχειρηματίας δεν θα κάτσει να πεθάνει της πείνας. Θα προσπαθήσει να ζήσει την οικογένειά του αξιοπρεπώς. Θα πουλήσει «μαύρα» για να μην μπούνε τα χρήματα στην τράπεζα. Άρα οι απώλειες του κράτους από φόρους και ΦΠΑ είναι τεράστιες.

Αν η πολιτεία παρέμβει, αναταλάει ότι δεν μπορεί να απαιτεί από έναν οφειλέτη να του πάρει όλο τον τζόρο ή μία δόση, που δεν μπορεί αυτός να καταβάλει, τότε η οικονομία θα δεχτεί ένα σοβαρό φιλί της ζωής.

Λογικό του τζόρου το ποσό της κατάσχεσης

ακολουθηθεί η κοινή συμφωνία ο τραπεζικός λογαριασμός που θα εξαρτηθεί από κάθε

επιχείρησης. Άλλο ποσοστό θα κατασχέσει το Κράτος σε μία επιχείρηση εμπορίας καυσίμων, που δουλεύει με περιθώριο κέρδους 1% κι άλλο ποσοστό σε μία επιχείρηση παροχής υπηρεσιών.

Σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί το ποσοστό κατάσχεσης να ξεπερνάει ένα λογικό ποσοστό των ετήσιων εσόδων της επιχείρησης.

Αν οι θεσμοί διαφωνούν με τέτοια

μέτρα, διότι θεωρούν ότι είναι πολλή δόση, θα πρέπει η πολιτεία να τους πείσει ότι το υφιστάμενο καθεστώς, απλώς, οδηγεί τις επιχειρήσεις στην παραοικονομία και δεν βοηθάει στην είσοδο των οφειλομένων.